

## Arrest

nr. 192 059 van 15 september 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart te beschikken over de Rwandese en Congolese nationaliteit. U verklaart geboren te zijn in de Democratische Republiek Congo maar sinds 1994 in Rwanda te hebben gewoond. U werkte in Rwanda als lector Economie aan de Université Libre de Kigali (ULK). U gaf verschillende vakken waaronder Rwandese Economie in het eerste jaar. U gaf uw studenten enkele opdrachten waarbij ze moesten uitzoeken wat de werkelijke impact was van meerdere regeringsprogramma's. Uw studenten kwamen erachter dat de resultaten die door de regering werden bekendgemaakt niet overeen kwamen met de realiteit. Uw studenten dienden deze resultaten in augustus 2015 publiek voor te stellen waarop er een discussie met de aanwezigen volgde. Na deze voorstellingen door uw studenten ontving u van de politie een convocatie. U diende zich aan te melden. U ging hierop in op 24 augustus en u werd ervan beschuldigd als leraar mensen te willen opzetten tegen de regeringsprogramma's. Nog dezelfde dag kon u beschikken. U ging de volgende dag naar uw advocaat om zijn advies te vragen. Hij maande u aan rustig te blijven. Toen u het kantoor van uw advocaat verliet werd u echter*

meegenomen door enkele agenten van de inlichtingendienst. U werd naar hun kantoor gebracht en daar ontdekte u dat ze een heel onderzoek naar uw levenswandel hadden gevoerd. Ze hadden ontdekt dat uw vader en zus in het verleden politieke problemen kenden en vroegen u of dat de reden was waarom u zich nu tegen het systeem keerde. U antwoordde hen door te zeggen dat het enige probleem was dat u een andere kijk had op de dingen en dat het uw plicht was als leraar om de dingen in detail aan uw studenten uit te leggen. Nog dezelfde dag kon u beschikken maar u werd wel gevraagd u beschikbaar te houden voor verdere vragen en dus in de buurt te blijven.

Vervolgens zette u uw werkzaamheden verder en begin 2016 vatte u het plan op 2 maanden verlof te nemen en uw vrouw (G.T.A.) (CG 04/16707), die in België verblijft, te komen bezoeken.

Eind mei kwam u aan in België. In België vernam u van uw broer dat hij informatie had gekregen van een officier in het Rwandese leger, dat uw zaak groter was geworden en dat u niet mocht terugkeren naar Rwanda omdat u dan zou worden opgepakt. U begreep niet hoe dit kon en vroeg aan uw broer om dit uit te zoeken door contact te nemen met een bevriend politieagent. Ook deze politieagent bevestigde echter dat u gezocht werd en op een lijst stond met personen die bij aankomst in Rwanda meteen moesten worden opgepakt.

Hierop besloot u niet terug te keren naar Rwanda maar vroeg u op 29/8/2016 asiel aan.

## **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u in augustus 2015 tweemaal door de Rwandese autoriteiten werd ondervraagd en u tweemaal op dezelfde dag al kon beschikken na het antwoorden op hun vragen, zonder voorwaarden (zie gehoor CGVS, p. 8), maar dat u in juli 2016, **11 maanden later**, zonder enige aanleiding, plots niet meer zou kunnen terugkeren naar Rwanda 'omdat uw zaak ernstiger is geworden' en u bij terugkeer onmiddellijk zou opgepakt worden. **U maakt niet aannemelijk dat u, na meer dan 11 maanden met rust te zijn gelaten en uw onderwijsactiviteiten te hebben kunnen verder zetten, plots dermate zou geïsoleerd worden door de Rwandese autoriteiten.**

U verklaarde dat men u, na uw ondervraging door de inlichtingendienst, 'vroeg' in de buurt te blijven voor het geval men u nog vragen wou stellen (zie gehoor CGVS, p.8). In dat opzicht is het ten eerste merkwaardig dat men uw paspoort niet heeft ingehouden. Immers, u verklaarde dat men van uw volledige achtergrond op de hoogte was tijdens uw ondervraging. Indien men werkelijk wou vermijden dat u de benen zou nemen en ervoor wou zorgen dat u in de buurt bleef, ter beschikking van de inlichtingendiensten voor verder onderzoek, zeker gezien ze op de hoogte waren van uw huwelijk met een vrouw die een verblijf heeft in België (zie gehoor CGVS, p. 8) en gezien uw activiteiten in de Democratische Republiek Congo, kan verondersteld worden dat ze uw paspoort in beslag zouden hebben genomen. **Bovendien was u in staat Rwanda met uw eigen paspoort met het vliegtuig te verlaten in mei 2016.** Uit de stempel in uw paspoort blijkt ook dat u gecontroleerd werd bij uw vertrek. Het is niet aannemelijk dat, zelfs indien u er een bevriend politieagent tegenkwam, u in staat zou zijn geweest de veiligheidsdiensten, die u volgens uw verklaringen al opzij hadden genomen om uw bagage te controleren (zie gehoor CGVS, p. 8), te omzeilen indien uw zaak inderdaad dermate ernstig was dat u enkele weken later, zonder bijkomende aanleiding, vernam dat u op een lijst van te arresteren personen stond.

Verder kan worden vastgesteld dat het opmerkelijk is dat u blijkbaar niet voorzien had dat u problemen kon hebben. U verklaart dat u en uw studenten tijdens de voorstellingen van hun onderzoek de regering openlijk bekritiseerden (zie gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd of u dacht dat u problemen ging hebben antwoordde u 'Ja en nee. Ik dacht dat ik gelijk had. Wat konden ze me maken?' (zie gehoor CGVS, p. 5). Ook later tijdens het gehoor merkte u op dat u het vreemd vond dat u bij de politie geconvoceerd werd, aangezien 'Ik deed toch niks verkeerd' (zie gehoor CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u ook dat u al gehoord had van een collega in de Rechten die ook problemen had, hoewel u daar niet veel over wist te vertellen (zie gehoor CGVS, p. 5). Gevraagd of de studenten zich vrij voelden om zich te uiten, verklaarde u dat zij wisten dat ze geen problemen zouden krijgen en dat men bij de leraar zou komen als er problemen zijn. Het is merkwaardig dat uw studenten blijkbaar wel wisten dat het de leraar was die in de problemen zou komen maar dat u daar zelf blijkbaar geen rekening mee hield. Het is niet aannemelijk dat u zich in de Rwandese context niet bewust zou zijn geweest van het feit dat u wel degelijk een risico liep indien u zich, als leraar, dermate openlijk kritisch uitliet tegen de regering, zeker aangezien u er zich blijkbaar ook bewust van was dat zich onder uw leerlingen medewerkers van het regime bevonden (zie gehoor CGVS, p. 7) en aangezien u wel wist dat u als lid van het RPF, de regeringspartij, geen kritiek mocht hebben tegen de financiële bijdragen omdat men anders riskeert levenslang in de gevangenis te belanden (zie gehoor CGVS, p. 8). Uw beperkt inschattingsvermogen

betreffende de problemen die u riskeerde en uw beperkte kennis over collega's met gelijkaardige problemen tasten de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan. Zeker gezien u verklaarde dat ook uw zus en vader reeds problemen hadden met de autoriteiten kan van u verwacht worden dat u zich ervan bewust zou zijn geweest dat openlijke kritiek ten aanzien van het regime u in de problemen kon brengen. **Deze vaststellingen leiden ertoe te concluderen dat u niet in de situatie zat van iemand die fundamentele kritiek had en uitte op de Rwandese autoriteiten.** Dit blijkt trouwens ook uit uw facebookprofiel waarin één van uw 'likes' president Kagame is, maar ook uit uw desinteresse voor de beweerde problemen van uw naasten in Rwanda. Immers, indien u werkelijk kritisch zou staan ten opzichte van het Rwandese regime en geïnteresseerd zou zijn in de maatschappelijke problemen, zoals u in uw asielrelaas laat uitschijnen, zou op zijn minst mogen verwacht worden dat u op de hoogte was van de problemen die uw echtgenote deden beslissen Rwanda te verlaten. U weet echter niet wanneer noch waarom uw echtgenote Rwanda verliet (zie gehoor CGVS, p. 3).

Verder is het opmerkelijk dat u, alvast volgens uw verklaringen voor het CGVS, enkel via uw broer (M.A.), - die trouwens op zijn facebookprofiel vermeldt dat hij in Londen woont terwijl u verklaart dat hij nog in Rwanda is - op de hoogte werd gebracht van uw nakende problemen in Rwanda (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat hij het was die u op 10 juli 2016 contacteerde om u te melden dat een vriend van u, een militair, vernomen had dat uw zaak groter was geworden. Op 27 juli 2016 belde uw broer u opnieuw om u te zeggen dat hij ook met een politieagent gesproken had die bevestigde wat de militair gezegd had. U verklaarde zelf met niemand anders dan uw broer in Rwanda hierover contact te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p. 10). Nochtans verklaarde u voor de DVZ dat u het was die contact heeft genomen, via een publieke telefoon, met uw vriend bij de politie en dat hij aan u bevestigde dat u op de lijst vermeld stond (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 29/8/2016). Dit is een bijkomende vaststelling die ernstig doet twifelen aan uw verklaringen over uw problemen in Rwanda. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat uw broer reeds 2 convocaties van de politie ontving op uw naam (zie gehoor CGVS, p. 9). Merkwaardig genoeg beschikte u tijdens het gehoor voor het CGVS nog niet over een kopie van deze convocaties en had u nog niet het initiatief genomen om (een kopie van) deze convocaties te bekomen via uw broer. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u werkelijk zou geloven dat u in zware problemen zit in Rwanda u met eigen ogen zou willen zien wat er in die convocaties stond en u zich ook zou realiseren dat deze convocaties interessante documenten uitmaken voor uw asiëldossier. Wat echter nog merkwaardiger is, is dat u er tot op 8 februari 2017, ondanks de vraag van de PO om (een kopie van) deze convocaties te bezorgen, er niet in slaagde deze door uw broer te laten opsturen hoewel u zelf aangaf tijdens het gehoor dat het mogelijk was deze documenten in 'de komende dagen' door uw broer te laten inscannen en op te sturen (zie gehoor CGVS, p. 10). In uw mail dd. 30/1/2017 (N.B. 18 dagen na het gehoor) verklaarde u dat uw broer 'not around' was en u dan al maar enkele andere documenten doorstuurde. Pas op 8 februari (27 dagen na uw gehoor op het CGVS) slaagde u erin een scan van deze convocaties te bezorgen. Het is merkwaardig dat uw broer, uw enige bron van informatie, die u in juli 2016 op 17 dagen twee keer contacteerde en over wie u verklaarde dat jullie altijd samen zijn behalve voor het werk (zie gehoor CGVS, p. 9) en die blijkbaar in contact staat met uw ex-collega's (zie gehoor CGVS, p.10), nu niet beschikbaar blijkt. Bovendien kan worden vastgesteld dat u via Facebook wel in contact staat met hem (zie afdruk Facebook met posts augustus 2016). Dat u blijkbaar zoveel tijd nodig had om deze convocaties te laten overmaken, doet twifelen aan de onmiddellijke beschikbaarheid ervan.

U bezorgde op 8 februari 2017 drie afschriften van convocaties aan het CGVS: Een eerste die u opriep op 24/8/2015, een tweede die u op 5/7/2016 opriep en een derde en laatste die u opriep op 19/8/2016 naar het politiekantoor te komen. Alle drie de convocaties roepen u op zich aan te melden op het politiekantoor van **Rubavu** en gaan uit van IP Cyiza Claudine van het **politiekantoor van Rubavu**. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Rubavu behoort tot de Western Region, die overeenkomt met de Western Province in Rwanda (zie informatie in uw administratief dossier). Echter, de drie door u voorgelegde convocaties vermelden 'Centrale region' (waarbij nog kan opgemerkt worden dat de Central Region eigenlijk de regio rond de hoofdstad Kigali betreft). Bovendien vermeldt één convocatie als DPU (District Police Unit) Rubavu, maar de andere convocaties vermelden '**Nyarugenge**' als DPU. Er dient echter te worden vastgesteld dat de DPU Nyarugenge zich in de Central Region bevindt (zie informatie in uw administratief dossier). Het is niet mogelijk dat een document, uitgaande van het politiekantoor van Rubavu in de DPU Rubavu in de Western Region als DPU Nyarugenge in de Central Region vermeldt. **Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de authenticiteit van de twee convocaties** (dd.22/8/2015 en 15/8/2016) die DPU Nyarugenge vermelden. Wat betreft de convocatie dd. 2/7/2016, dient te worden opgemerkt dat deze zowel verwijst naar het politiekantoor van Rubavu als naar een politiekantoor in **Kicukiro**.

Ook deze convocatie vermeldt trouwens foutief dat DPU Rubavu in Centrale Region ligt. Wat betreft het politiekantoor Kicukiro dat erop vermeldt wordt kan vastgesteld worden dat dit een politiekantoor is dat

opnieuw niets te maken heeft met Rubavu maar zich bevindt in de Central Police Region, nabij Kigali. Ten slotte kan in deze nog gewezen worden op de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier en waaruit blijkt dat dergelijke convocaties gemakkelijk kunnen vervalst en nagemaakt worden. **Er kan met andere woorden besloten worden dat de convocaties die u voorlegt onmogelijk weerhouden kunnen worden als bewijs voor uw voorgehouden problemen in Rwanda. Integendeel, u tracht de Belgische autoriteiten duidelijk om de tuin te leiden door het voorleggen van deze duidelijk vervalste documenten.**

Verder kan nog worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u niet uw baas op de hoogte te brengen van uw beslissing dat u niet zou terugkeren naar Rwanda (zie gehoor CGVS, p. 10). Immers, van een plichtsbewust leraar, zoals u zichzelf toch beschrijft aangezien u vond dat u als leraar de plicht had uw studenten volledig in te lichten (zie gehoor CGVS, p. 5) mag toch verwacht worden dat hij de universiteit op de hoogte zou brengen van het feit dat hij zijn cursus niet meer zou verder zetten. Uw uitleg dat u niemand meer kan contacteren, omdat de telefoons worden afgeluisterd, verhindert u immers toch niet om uw werkgever op de hoogte te brengen van uw vertrek, zeker aangezien uw baas volgens uw verklaringen reeds op de hoogte was van uw beweerde problemen met de Rwandese autoriteiten (zie gehoor CGVS, p. 10). Bovendien is het merkwaardig dat u zelf, - alvast volgens uw verklaringen voor het CGVS - nog geen contact nam met uw kennissen bij de Rwandese autoriteiten, om te vernemen wat er aan de hand is. Aangezien het blijkbaar wel een optie is om uw broer via een publieke telefooncel te contacteren, kan ervan uit worden gegaan dat u ook uw kennissen via deze weg kan contacteren. Uw afwachtende houding is sprekend. Dit geldt trouwens ook voor de vaststelling dat u reeds op 10 juli 2016 zou vernomen hebben dat u in Rwanda gezocht werd, maar u zich pas op 16 augustus 2016 aanbood bij de asielinstanties om internationale bescherming te vragen.

U legt ten slotte geen enkel geloofwaardig document voor waaruit blijkt dat u zich in Rwanda kritisch opstelde tegen de autoriteiten, noch dat u hierdoor problemen kende.

**Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

Wat betreft de documenten die u wel voorlegt kan het volgende worden opgemerkt : De huwelijksakte (afgeleverd dd. 25/5/2016), die u net voor uw komst liet opmaken in Rwanda bevat geen informatie die in bovenstaande beslissing wordt betwijfeld. Hetzelfde geldt voor de Rwandese identiteitsdocumenten (paspoort en identiteitskaart) en het diploma (dd. 19/11/2013) die u neerlegt. Wat betreft de dienstkaart (service card) die u voorlegt kan opgemerkt worden dat deze op de achterzijde een opmerkelijke schrijffout bevat (prosperity ipv property) wat toch opmerkelijk is voor een document van een universiteit. Bovendien wijkt uw e-mailadres dat erop vermeld is af van het e-mailadres dat u gebruikte om het CGVS te contacteren (ngange@gmail.com ipv ngaange@gmail.com). Er bestaan dus enkele twijfels over de authenticiteit van dit document. Uit de informatie die het CGVS opvroeg bij de ULK blijkt ook dat ze niet in staat zijn te beoordelen of deze kaart authentiek is.

Wat betreft de drie documenten in verband met uw aanstelling en evaluatie vanwege ULK, kan worden opgemerkt dat dit slechts kopies betreffen die gemakkelijk met knip en plakwerk op te maken zijn. Wat betreft de foto die u voorlegt waarop u samen te zien zou zijn in de kledij van 'lecturer' met een collega en een student, dient te worden opgemerkt dat dergelijke foto's ook door enscenering kunnen genomen worden en dat uw verklaringen over uw beweerde problemen niet blijken uit deze foto. Bovendien kan worden opgemerkt dat nergens in bovenstaande beslissing betwijfeld wordt dat u ooit voor ULK werkte. Wat betreft de cursus 'Rwandese Economie' die u doorstuurde naar het CGVS en waarvan u verklaarde dat u deze diende te 'harmoniseren' alvorens hem te doceren, kan worden opgemerkt dat hieruit evenmin kan afgeleid worden dat u deze op een kritische manier doceerde, laat staan dat u hierdoor problemen kende in Rwanda. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het lijkt alsof de cursus allesbehalve volledig is, aangezien er duidelijk onderdelen ontbreken en de inhoudsopgave allesbehalve volledig is (van 2.7 naar 2.7.4 (waar zijn 2.7.1 ev in de inhoudsopgave ?)). U bezorgde aan het CGVS ook nog een 'werkstuk' van groep 12, opgemaakt in augustus 2015. Afgezien van de vaststelling dat de kwaliteit van dit werkstuk allesbehalve is en de opstellers er blijkbaar zelfs niet in slaagden de titel van hun werkstuk behoorlijk te vermelden, dient te worden opgemerkt dat, zeker gezien de tijd die u nam om deze documenten te bezorgen aan het CGVS, het niet onmogelijk is zo'n document zelf, na datum, op te stellen. **Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de door u voorgelegde documenten bovenstaande motivering niet wijzigen.**

Wat betreft de opmerking die u en uw advocaat maakten aan het begin van het gehoor op het CGVS aangaande de taal waarin u de procedure wenste verder te zetten, kan het volgende worden opgemerkt : Op 7 januari 2017 werd aan het CGVS onder uw naam reeds een schrijven bezorgd – weliswaar op uw naam maar niet ondertekend met uw handtekening - waarin u blijkbaar aangaf dat u beter Franse teksten begrijpt dan teksten in een andere taal dan het Kinyarwanda. Voor de DVZ

verklaarde u echter dat u zich beter kan uitdrukken in het Engels dan in het Frans, iets wat u beaamde tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 2, verklaring betreffende procedure dd. 29/8/2016 waarin u verklaarde Frans onvoldoende te beheersen). U verklaarde tijdens het gehoor echter een tolk Kinyarwanda te willen tijdens uw gehoor omdat uw advocaat geen Nederlands spreekt. Uw advocaat voegde eraan toe dat wanneer het gehoor met een tolk Kinyarwanda zou plaatsvinden, de procedure Franstalig zou zijn en alles in het Frans zou genoteerd worden. Er dient echter te worden opgemerkt dat het niet aan de advocaat, noch aan de asielzoeker is om de taalrol van de asielprocedure te bepalen en dat in de keuze van de taalrol de talenkennis van de advocaat geen bepalende factor is. U verklaarde uitdrukkelijk voldoende Engels te beheersen om uw gehoor in het Engels te doen, u studeerde in het Engels (aan de universiteit van Kampala) en gaf zelfs les in het Engels (zie gehoor CGVS, p. 2). Bij het verderzetten van het gehoor in het Engels werd dan ook rekening gehouden met uw talenkennis. Gedurende het hele gehoor werden geen problemen gemeld aangaande de gebruikte taal.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Het verzoekschrift**

2.1.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

"- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;  
- artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;  
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ;  
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;  
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;  
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;  
- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;  
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;  
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) ;"

2.1.2. In hoofddorde vraagt verzoeker de erkenning van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft verschillende redenen waarom zijn problemen ernstiger zijn geworden. Hij wijst op de presidentsverkiezingen in Rwanda en op het gegeven dat het jaar 2016 een voorbereidingsjaar was. Hij gelooft dat de Rwandese autoriteiten met het oog op deze verkiezingen de heksenjacht versterkten en daardoor ook zijn zaak serieuzer namen. Hij gelooft dat de regering iedere kritiek onder de loep neemt en opposanten al dan niet incrimineert. Dit was ook het geval voor verzoeker. Verder wijst verzoeker op de aanwezigheid van Rwandese oppositiepartijen in België. "De plotse reis van verzoeker naar België is waarschijnlijk verdacht overgekomen en ook dit is een reden waarom zijn kritiek zo serieus genomen wordt door de Rwandese autoriteiten. De Rwandese regering denkt waarschijnlijk dat verzoeker tot een oppositiepartij is toegetreden. Gezien zijn profiel als academicus (die niet in twijfel gebracht wordt door de tegenpartij, zie bestreden beslissing, p. 3), wordt de zaak van verzoeker heel serieus genomen daar hij een echte troef kan zijn voor de politieke opposanten van Président Kagame.

De tegenpartij heeft hiermee echter geen rekening gehouden, niet gedurende het verhoor van verzoeker, ook niet in de bestreden beslissing.

Verder wenst verzoeker aan te duiden dat dit argument van het CGVS ("U maakt niet aannemelijk dat u, na meer dan 11 maanden met rust te zijn gelaten en uw onderwijsactiviteiten te hebben kunnen verder zetten, plots dermate zou gevisieerd worden door de Rwandese autoriteiten) helemaal niet onderzocht werd gedurende het verhoor van verzoeker en dus niet gestaafd wordt door eventuele verklaringen van verzoeker.

De tegenpartij heeft hierover amper of geen vragen gesteld aan verzoeker gedurende het verhoor. Toch had de tegenpartij verzoeker hiermee moeten confronteren. In dergelijk geval, zou verzoeker bovenstaande redenen aangegeven hebben."

Over zijn vlucht, verklaart verzoeker:

*"Het kritiek dat verzoeker geuit heeft gedurende zijn lessen betreft de inlichtingendiensten van de regering en niet het Rwandese rechtssysteem. verzoeker is een 'probleem' die de regering niet zomaar kan aanklagen voor de rechtbanken daar dit vragen zou doen rijzen. Juridisch gezien, kan de regering hem dus niets aandoen en hem niet laten arresteren door de politie met de motieven die zij toen hadden (kritiek op de regering). Enkel clandestien kan hij naar de kant geschoven worden. Verzoeker vreest dat dit zijn lot is ingeval van terugkeer naar Rwanda.*

*Daarbovenop neemt de Rwandese politie de paspoorten van mensen niet af om te vermijden dat ze het land zouden verlaten. Rwanda wilt het beeld geven van een democratisch land en vermijdt alles wat vragen zou kunnen doen rijzen. Het land wilt een beeld geven van démocratie, ontwikkeling en veiligheid. Volgens verzoeker is het bijgevolg niet denkbaar dat Rwanda het paspoort van een docent in beslag zou nemen, enkel omdat deze kritiek geuit heeft tegen de regering."*

Aangaande zijn inschatting en de situatie waarin hij zich bevond, doet verzoeker gelden:

*"Verzoeker heeft hierover niet verder nagedacht: hij geeft zichzelf het objectief om de waarheid te doceren en dacht niet dat hij hiervoor serieuze problemen zou krijgen. Hij dacht inderdaad niet dat het onderzoek van zijn leerlingen dergelijke 'fouten' in het regeringsbeleid aan het licht zou brengen.*

*Verder dacht hij dat zijn statuut als academicus hem zou beschermen en dacht niet dat hij problemen zou krijgen in het kader van zijn lesgeven. Hij wist dus dat zijn kritiek niet positief begroet zou worden door de regering, maar niet dat zijn vervolging zo ver zou gaan."*

Betreffende de tegenstrijdigheden die hem verweten worden tussen zijn verklaringen bij het CGVS en bij de DVZ, voert verzoeker aan:

*"Verzoeker wenst zijn verklaringen op DVZ te verduidelijken : hij heeft nooit direct contact gehad met deze vriend, maar heeft aan zijn broer, via een publieke telefoon hier in België, gevraagd om deze vriend op te bellen. Dit heeft de broer van verzoeker ook gedaan."*

Met betrekking tot de beschikbaarheid van zijn broer, betoogt verzoeker:

*"Gedurende de periode voor en na het verhoor van verzoeker op DVZ, was zijn broer niet beschikbaar. Deze was toen in Congo. Verzoeker en zijn broer hebben er inderdaad een stuk land (zie p. 3 van het verhoor) waar de broer van verzoeker geregeld naartoe gaat. De broer had de convocaties niet bij in Congo.*

*Daarbovenop stelt de tegenpartij dat verwacht moet worden van verzoeker dat hij de convocaties met eigen ogen zou willen zien. Convocaties bij de politie zijn echter steeds dezelfde : men wordt opgeroepen zonder indicatie van het motief. Verzoeker had er al één gekregen en wist dit dus. Verder geloofde hij zijn broer.*

*De documenten die verzoeker wel heeft kunnen sturen naar de tegenpartij zijn zijn diploma's en contracten die hij op zijn mailbox had staan."*

Inzake de reden voor het niet inlichten van zijn baas, stelt verzoeker:

*"Verzoeker vreest een terugkeer naar Rwanda. Het is dus logisch dat hij zijn baas niet gaat opbellen om zijn intentie mee te delen niet terug te keren naar zijn land (het CGVS had hem dergelijke zet trouwens ook kunnen kwalijk nemen). Inderdaad, hij vreest dat de Rwandese autoriteiten dit te weten zouden komen en dus zouden weten waar verzoeker ondergedoken leeft.*

*Op 16 juli was het visum van verzoeker nog steeds asielaanvraag heeft ingediend. Verzoeker heeft lang nagedacht over zijn situatie en is daarna tot de conclusie gekomen dat hij geen andere keuze had dan een asielaanvraag indienen."*

Verzoeker verwijt verweerder dat geen vragen werden gesteld en geen analyse werd gemaakt over:

*"- zijn twee ondervragingen door de politie*

*- de ontdekkingen van zijn leerlingen en wat de kritiek van verzoeker precies inhield*

*- de reden waarom zijn problemen in Rwanda zo belangrijk en erger geworden zijn sinds zijn reis naar België*

*- zijn eventuele implicatie in oppositiepartijen (in België)*

*- de etnie van verzoeker*

*- een eventuele terugkeer naar Congo."*

Hij acht deze elementen cruciaal voor de analyse van zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker geeft nog een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

2.1.3. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij wijst daarbij op het risico om door de Rwandese autoriteiten te worden opgepakt omwille van de kritiek die zijn leerlingen uitten.

Daarnaast stelt hij niet te kunnen terugkeren naar Congo gezien de situatie aldaar.

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dat de inhoud weerspiegelt van artikelen 2 en 3 van het EVRM. Verder citeert hij artikel 3 van het EVRM en stelt hij dat een terugkeer naar Rwanda of Congo hem zou blootstellen aan een behandeling in strijd met dit artikel.

2.1.4. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

Hij herhaalt dat het CGVS geen vragen stelde en geen analyse maakte over de reeds hoger aangehaalde elementen. Verder is het gehoor duidelijk eenzijdig verlopen. Verzoeker legde zijn relaas op vrije manier uit zonder dat de ondervrager door precieze vragen te stellen opheldering trachtte te brengen. In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw worden gehoord door verweerder.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 26 van het voormelde KB *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker preciseert evenmin hoe “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” zou kunnen zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige

wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing niet aanvecht waar gesteld wordt:

*“Wat betreft de opmerking die u en uw advocaat maakten aan het begin van het gehoor op het CGVS aangaande de taal waarin u de procedure wenste verder te zetten, kan het volgende worden opgemerkt : Op 7 januari 2017 werd aan het CGVS onder uw naam reeds een schrijven bezorgd – weliswaar op uw naam maar niet ondertekend met uw handtekening - waarin u blijkbaar aangaf dat u beter Franse teksten begrijpt dan teksten in een andere taal dan het Kinyarwanda. Voor de DVZ verklaarde u echter dat u zich beter kan uitdrukken in het Engels dan in het Frans, iets wat u beaamde tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 2, verklaring betreffende procedure dd. 29/8/2016 waarin u verklaarde Frans onvoldoende te beheersen). U verklaarde tijdens het gehoor echter een tolk Kinyarwanda te willen tijdens uw gehoor omdat uw advocaat geen Nederlands spreekt. Uw advocaat voegde eraan toe dat wanneer het gehoor met een tolk Kinyarwanda zou plaatsvinden, de procedure Franstalig zou zijn en alles in het Frans zou genoteerd worden. Er dient echter te worden opgemerkt dat het niet aan de advocaat, noch aan de asielzoeker is om de taalrol van de asielprocedure te bepalen en dat in de keuze van de taalrol de talenkennis van de advocaat geen bepalende factor is. U verklaarde uitdrukkelijk voldoende Engels te beheersen om uw gehoor in het Engels te doen, u studeerde in het Engels (aan de universiteit van Kampala) en gaf zelfs les in het Engels (zie gehoor CGVS, p. 2). Bij het verderzetten van het gehoor in het Engels werd dan ook rekening gehouden met uw talenkennis. Gedurende het hele gehoor werden geen problemen gemeld aangaande de gebruikte taal.”* De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen die hij ondervond en ondervindt met de Rwandese autoriteiten en die verband houden met zijn beroepsuitoefening als docent.

Omtrent deze problemen wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

*“Verder kan worden vastgesteld dat het opmerkelijk is dat u blijkbaar niet voorzien had dat u problemen kon hebben. U verklaart dat u en uw studenten tijdens de voorstellingen van hun onderzoek de regering openlijk bekritiseerden (zie gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd of u dacht dat u problemen ging hebben antwoordde u ‘Ja en nee. Ik dacht dat ik gelijk had. Wat konden ze me maken?’ (zie gehoor CGVS, p. 5). Ook later tijdens het gehoor merkte u op dat u het vreemd vond dat u bij de politie geconvoceerd werd, aangezien ‘Ik deed toch niks verkeerd’ (zie gehoor CGVS, p.6). Nochtans verklaarde u ook dat u al gehoord had van een collega in de Rechten die ook problemen had, hoewel u daar niet veel over wist te vertellen (zie gehoor CGVS, p. 5). Gevraagd of de studenten zich vrij voelden om zich te uiten, verklaarde u dat zij wisten dat ze geen problemen zouden krijgen en dat men bij de leraar zou komen als er problemen zijn. Het is merkwaardig dat uw studenten blijkbaar wel wisten dat het de leraar was die in de problemen zou komen maar dat u daar zelf blijkbaar geen rekening mee hield. Het is niet aannemelijk dat u zich in de Rwandese context niet bewust zou zijn geweest van het feit dat u wel degelijk een risico liep indien u zich, als leraar, dermate openlijk kritisch uitliet tegen de regering, zeker aangezien u er zich blijkbaar ook bewust van was dat zich onder uw leerlingen medewerkers van het regime bevonden (zie gehoor CGVS, p. 7) en aangezien u wel wist dat u als lid van het RPF, de regeringspartij, geen kritiek mocht hebben tegen de financiële bijdragen omdat men anders riskeert levenslang in de gevangenis te belanden (zie gehoor CGVS, p. 8). Uw beperkt inschattingsvermogen betreffende de problemen die u riskeerde en uw beperkte kennis over collega's met gelijkaardige*

problemen tasten de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan. Zeker gezien u verklaarde dat ook uw zus en vader reeds problemen hadden met de autoriteiten kan van u verwacht worden dat u zich ervan bewust zou zijn geweest dat openlijke kritiek ten aanzien van het regime u in de problemen kon brengen. **Deze vaststellingen leiden ertoe te concluderen dat u niet in de situatie zat van iemand die fundamentele kritiek had en uitte op de Rwandese autoriteiten.** Dit blijkt trouwens ook uit uw facebookprofiel waarin één van uw 'likes' president Kagame is, maar ook uit uw desinteresse voor de beweerde problemen van uw naasten in Rwanda. Immers, indien u werkelijk kritisch zou staan ten opzichte van het Rwandese regime en geïnteresseerd zou zijn in de maatschappelijke problemen, zoals u in uw asielrelaas laat uitschijnen, zou op zijn minst mogen verwacht worden dat u op de hoogte was van de problemen die uw echtgenote deden beslissen Rwanda te verlaten. U weet echter niet wanneer noch waarom uw echtgenote Rwanda verliet (zie gehoor CGVS, p. 3)."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten.

Hij beperkt zich ertoe te bevestigen dat hij niet verder nadacht, dat hij niet dacht dat hij serieuze problemen zou krijgen en dat hij ervan uitging dat hij als academicus geen ernstige problemen zou krijgen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze beweerde houding gedane vaststellingen.

De vaststellingen omtrent zijn beperkte kennis over collega's met vergelijkbare problemen, zijn Facebookprofiel en zijn desinteresse voor de problemen van zijn echtgenote laat verzoeker onverlet.

Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan de situatie waarin verzoeker zich bevond. Bijgevolg ontbeert de onderliggende reden voor zijn problemen en vrees geloofwaardigheid.

De ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers problemen en vrees wordt nog verder ondergraven doordat hij bij zijn vertrek uit zijn land van herkomst duidelijk niet in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten. Zo blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker, na de twee beweerde ondervragingen, zonder voorwaarden mocht beschikken. Verder kon hij nadien zijn werkzaamheden hervatten en werd hij met rust gelaten. Tevens kon hij zijn land van herkomst ongestoord verlaten met gebruik van zijn eigen paspoort. In dit kader wordt in de bestreden beslissing dan ook terecht gesteld:

*"U verklaarde dat men u, na uw ondervraging door de inlichtingendienst, 'vroeg' in de buurt te blijven voor het geval men u nog vragen wou stellen (zie gehoor CGVS, p.8). In dat opzicht is het ten eerste merkwaardig dat men uw paspoort niet heeft ingehouden. Immers, u verklaarde dat men van uw volledige achtergrond op de hoogte was tijdens uw ondervraging. Indien men werkelijk wou vermijden dat u de benen zou nemen en ervoor wou zorgen dat u in de buurt bleef, ter beschikking van de inlichtingendiensten voor verder onderzoek, zeker gezien ze op de hoogte waren van uw huwelijk met een vrouw die een verblijf heeft in België (zie gehoor CGVS, p. 8) en gezien uw activiteiten in de Democratische Republiek Congo, kan verondersteld worden dat ze uw paspoort in beslag zouden hebben genomen. **Bovendien was u in staat Rwanda met uw eigen paspoort met het vliegtuig te verlaten in mei 2016.** Uit de stempel in uw paspoort blijkt ook dat u gecontroleerd werd bij uw vertrek. Het is niet aannemelijk dat, zelfs indien u er een bevriend politieagent tegenkwam, u in staat zou zijn geweest de veiligheidsdiensten, die u volgens uw verklaringen al opzij hadden genomen om uw bagage te controleren (zie gehoor CGVS, p. 8), te omzeilen indien uw zaak inderdaad dermate ernstig was dat u enkele weken later, zonder bijkomende aanleiding, vernam dat u op een lijst van te arresteren personen stond."*

Verzoeker voert ter weerlegging van het voorgaande geen dienstige argumenten aan.

Dat de Rwandese overheid hem enkel clandestien aan de kant zou kunnen schuiven doch hem juridisch gezien niets zou kunnen aandoen en hem niet kan laten arresteren door de politie strookt geheel niet met het gegeven dat verzoeker zijn relaas tracht te onderbouwen aan de hand van verschillende convocaties uitgegeven door de politie.

Waar verzoeker voorts aangeeft dat de Rwandese overheid om vragen te vermijden en om het beeld van een democratisch land op te houden geen paspoorten inhoudt, dient te worden vastgesteld dat hij deze blote bewering niet staakt of onderbouwt. Verder verklaart hij hiermee niet waarom hij, ondanks dat hij onder de aandacht van de inlichtingendiensten en de politie zou hebben gestaan, zijn land van herkomst ongestoord kon verlaten met gebruik van zijn eigen paspoort.

Verzoeker legde daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over het kernaspect van zijn asielrelaas, met name het ogenblik en de wijze waarop hij zou hebben vernomen dat zijn zaak dermate ernstig zou zijn geworden dat hij niet kan terugkeren naar Rwanda.

In de vragenlijst verklaarde hij dat hij normaal op 18 juli 2016 zou terugkeren naar Rwanda en voegde hij toe: *"Ik ging naar een publieke telefoon en belde naar mijn broer (M.A.)"*. Zijn broer zou hem hebben gezegd dat hij werd gecontacteerd door een vriend van verzoeker uit het leger en dat deze vriend aan hem vertelde dat verzoeker op een lijst stond met personen die bij aankomst op de luchthaven zouden

worden gearresteerd. In de vragenlijst stelde verzoeker eveneens dat zijn visum afliep op 28 juli 2016, dat hij wachtte tot deze datum en dat zijn ticket werd verlengd. Vervolgens verklaarde hij: *"Ik heb contact genomen via de publieke telefoon met een andere vriend. Hij is politieofficier op de luchthaven (hij was voorheen student bij mij)".* Deze persoon zou hebben bevestigd dat verzoeker op voormelde lijst stond (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij reeds de 17<sup>e</sup> juli moest terugkeren naar Rwanda. Verder gaf hij aan dat hij reeds op 10 juli bericht kreeg van zijn broer met de vraag om hem te bellen vanuit een publieke telefooncel. Verzoeker stelde dat hij vervolgens zijn broer naar zijn vriend van de luchthavenpolitie stuurde. Voorts gaf verzoeker aan dat zijn ticket werd omgezet van de 17<sup>e</sup> tot de 27<sup>e</sup> juli en stelde hij over zijn broer: *"Op de 27<sup>e</sup> belde hij".* Vervolgens gevraagd of dit was op de dag waarop hij moest vertrekken, gaf hij aan: *"Nee, ik moest 28<sup>e</sup> vertrekken. Hij zei me dat hij met de politieagent gesproken had"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9).

De voormelde verklaringen van verzoeker zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. De 'verduidelijking' die verzoeker verstrekt inzake zijn verklaringen bij de DVZ kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker, nadat hij zou hebben vernomen dat zijn zaak dermate ernstig was dat hij niet kon terugkeren naar Rwanda, nog meer dan een maand wachtte alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen op 29 augustus 2016. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert niet te kunnen terugkeren naar zijn land vanwege een gegronde vrees voor vervolging en die stelt een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk en van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende nog meer dan een maand talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Tekenend in dit kader is de verklaring in het onderhavige verzoekschrift (p.7) dat verzoeker lang over zijn situatie diende na te denken vooraleer hij tot de conclusie kwam dat hij een asielaanvraag moest indienen.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen en vrees voor vervolging wordt nog verder ondermijnd doordat hij zich ter adstructie van zijn asielaanvraag bedient van dubieuze documenten. Verzoeker laat de bestreden beslissing in deze volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*"U bezorgde op 8 februari 2017 drie afschriften van convocaties aan het CGVS: Een eerste die u opriep op 24/8/2015, een tweede die u op 5/7/2016 opriep en een derde en laatste die u opriep op 19/8/2016 naar het politiekantoor te komen. Alle drie de convocaties roepen u op zich aan te melden op het politiekantoor van **Rubavu** en gaan uit van IP Cyiza Claudine van het **politiekantoor van Rubavu**. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Rubavu behoort tot de Western Region, die overeenkomt met de Western Province in Rwanda (zie informatie in uw administratief dossier). Echter, de drie door u voorgelegde convocaties vermelden 'Centrale region' (waarbij nog kan opgemerkt worden dat de Central Region eigenlijk de regio rond de hoofdstad Kigali betreft). Bovendien vermeldt één convocatie als DPU (District Police Unit) Rubavu, maar de andere convocaties vermelden '**Nyarugenge**' als DPU. Er dient echter te worden vastgesteld dat de DPU Nyarugenge zich in de Central Region bevindt (zie informatie in uw administratief dossier). Het is niet mogelijk dat een document, uitgaande van het politiekantoor van Rubavu in de DPU Rubavu in de Western Region als DPU Nyarugenge in de Central Region vermeldt. **Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de authenticiteit van de twee convocaties (dd.22/8/2015 en 15/8/2016) die DPU Nyarugenge vermelden. Wat betreft de convocatie dd. 2/7/2016, dient te worden opgemerkt dat deze zowel verwijst naar het politiekantoor van Rubavu als naar een politiekantoor in Kicukiro. Ook deze convocatie vermeldt trouwens foutief dat DPU Rubavu in Centrale Region ligt. Wat betreft het politiekantoor Kicukiro dat erop vermeldt wordt kan vastgesteld worden dat dit een politiekantoor is dat opnieuw niets te maken heeft met Rubavu maar zich bevindt in de Central Police Region, nabij Kigali. Ten slotte kan in deze nog gewezen worden op de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier en waaruit blijkt dat dergelijke convocaties gemakkelijk kunnen vervalst en nagemaakt worden. **Er kan met andere woorden besloten worden dat de convocaties die u voorlegt onmogelijk weerhouden kunnen worden als bewijs voor uw voorgehouden problemen in Rwanda. Integendeel, u tracht de Belgische autoriteiten duidelijk om de tuin te leiden door het voorleggen van deze duidelijk vervalste documenten.**"***

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen en vrees voor vervolging.

Dat er bijkomende vragen gesteld hadden moeten worden over de ondervragingen door de politie, de ontdekkingen van zijn leerlingen, de kritiek van verzoeker en de reden(en) waarom zijn problemen erger zijn geworden na zijn vertrek uit zijn land van herkomst, is bijgevolg geen dienstig verwijt.

De documenten die verzoeker benevens de reeds hoger besproken convocaties heeft neergelegd (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Waar verzoeker het CGVS nog verwijt dat geen vragen werden gesteld over zijn etnie en over zijn eventuele implicatie in oppositiepartijen in België, dient te worden opgemerkt dat van verzoeker mocht worden verwacht dat hij dit eerder zou hebben vermeld indien hij ingevolge zijn etnie en/of een vermeende betrokkenheid bij de Rwandese oppositie in België werkelijk iets zou (dienen te) vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker maakte hiervan echter nooit eerder concrete melding. Derhalve kan hij het CGVS bezwaarlijk verwijten dat hierover geen vragen werden gesteld. Verzoeker toont voorts niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden hij ingevolge voormelde elementen problemen zou riskeren. Hij kan geheel niet volstaan met een algemene verwijzing naar zijn etnie en naar de aanwezigheid van Rwandese oppositiepartijen in België - waarvan hij niet eens lid is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12) - om in zijn hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake de aangevoerde asielmotieven, toont verzoeker evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder bevinden zich in het onderhavige dossier geen elementen en toont verzoeker op generlei wijze aan dat de situatie in zijn land van herkomst, met name Rwanda, van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat is verzoekers betoog over de mogelijkheid van een terugkeer naar en over de situatie in DR Congo niet dienstig. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, uitdrukkelijk aangeeft dat hij, hoewel hij blijkbaar in DR Congo is geboren, niet beschikt over de Congolese nationaliteit.

3.9. Gelet op het voormelde is er geen reden voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

## **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

## **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS